

השיר הזה הוא שיר יהודי מסורתי שמושר בדרך כלל בסוף ערב חג הפסח. השיר כתוב בצורה מצטברת- כל משפט מוסיף משהו למשפט הקודם עד יש מעין שחרור מתח בפזמון. השיר נכתב בארמית, ובקהילות יהודיות רבות ממשיכים עד היום לשיר אותו בשפת המקור. הטקסט מושר בעור הרבה שפות, הן יהודיות והן לא.

השיר הוא חלק מהגדת פסח משנת 1590. שירים דומים יכולים להמצא במספר תרבויות עממיות אירופאיות. אחד מהשירים המוכרים יותר הוא השיר הגרמני: "המנהל ששולח את עובדו החוצה". לשיר הזה מבנה דומה לחד גדיא.

המילים של הגירסא הזו מתורגמות מגרסת היידיש. המתרגם הוא ישראל דושמן אשר מפרסם את שיר באנתולוגיה "כינר קטן" (ורשה, 1901). הטקסט היידי עם הלחן הזה פורסם בהגדה של יצחק פירוזניקוב (וילנה, 1901) ויכול להיות שהוא מלחין המנגינה.

השיר מספר על האירועים הבאים: אבא קנה ילד אחד בשוק. חתול אכל את הילד, כלב התרז והרג את החתול. מקל התרגז והכה את הכלב. האש לא סלחה למקל ושרפה אותו. המים כיבו את האש. אז, שור הגיע ושתה את המים. קצ הגיע ושחט את השור, יחד עם מלאך המוות שהגיע והרג את הקצב. בסוף, אלוהים הגיע ושרף את מלאך המוות.

הפזמון חוזר אחרי כל בית: "אגדה על ילד, שמעו אבות ובנים. זה ילמד אתכם לקח, תענוג גדול לגדולים לקטנים. חד גדיא, חד גדיא". מוסר ההשכל בשיר הוא שאלוהים מעל הכל הוא זה שמביא צדק לעולם. הילד (חד גדיא) יכול לייצג את בני ישראל עליהם אלוהם מגן, וכן יכול להתייחס לעוד סיפורים תנ"כיים כגון עקדת יצחק.

המקהלה שרה בסולם מי מז'ור, חלק הסולו הוא בסולם מי מינור טבעי.